

RECHTER WILLEM KORTHALS ALTES (70) STRIJDT TEGEN ZIJN GEDWONGEN PENSIOEN

‘Ik beschouw dit als leeftijdsdiscriminatie’

Pensioen? Daar had rechter Willem Korthals Altès helemaal geen zin in. Toch schreef de wet hem voor dat hij met zeventig jaar moest stoppen als rechter. Dat besluit vecht hij aan. Dankzij de coronaspoedwet is hij nu tijdelijk weer aan de slag om de achterstanden bij de rechtbanken weg te werken. Ondertussen blijft hij strijden tegen zijn gedwongen pensioen.

Willem Korthals Altès (70) is sinds januari met pensioen, maar haalt nu zijn toga weer regelmatig uit de kast. Toen de Tweede Kamer in oktober de coronaspoedwet aannam, kon de Amsterdamse rechter onverhoopt weer volop aan de slag. Door de coronamaatregelen sloten de rechtbanken hun deuren en bleven stapels zaken liggen. De achterstanden liepen zo op, dat de leeftijdsgrens voor rechters tijdelijk werd verhoogd van zeventig naar 73 jaar. Oudgedienden waren hard nodig om de duizenden zaken weg te werken. Een zegen voor Korthals Altès, die geen seconde aarzeld om weer te beginnen. Per koninklijk besluit werd hij opnieuw als rechter benoemd. Met opgeruimd gemoed rijdt hij nu twee keer per maand naar de rechtbank Noord-Holland om zijn geliefde vak uit te voeren.

‘Een leeftijdsgrens zegt niets over hoe fit of bekwaam je bent’

‘Hobbies? Liever spreek ik recht’

De bedoeling was dat hij zijn toga voorgoed opborg, misschien zelfs verkocht. Hij kon boeken gaan lezen, tijd doorbrengen in zijn vakantiehuisje in Egmond of zich richten op een andere hobby: zijn weerstation. Ook heel aardige bezigheden, maar dat pensioen zat Korthals Altès helemaal niet lekker. Hij wilde doorwerken, doen wat hij al jarenlang zo graag doet: rechtspreken.

‘Benut onze ervaring’

De wet bepaalt anders. Voor rechters geldt een maximumleeftijd van zeventig jaar. Daarna moeten ze met pensioen en mogen ze hun vak niet langer uitoefenen. “Al jaren voor het zover was, dacht ik daarover na. Ik vind mijn werk heel leuk en wil helemaal niet met pensioen. Daarbij weet ik dat in Nederland veel behoefte is aan ervaren rechters. Zij kunnen inspringen als er een tekort ontstaat en een waardevolle bijdrage leveren. Het is zonde om niets met die ervaring te doen, alleen vanwege een leeftijdsgrens. Die zegt niets over hoe fit of bekwaam je bent. Ik beschouw dit als leeftijdsdiscriminatie”, zegt Korthals Altès.

Bij blijven leren

De wet waarin vastgelegd is dat het met zeventig jaar maar eens afgelopen moet zijn, stamt uit 1932. Mannen werden destijds gemiddeld net iets ouder dan zeventig. Tegenwoordig is de gemiddelde levensverwachting 81. Toch geldt de regeling nog steeds. Ook als je, zoals Korthals Altès, nog tot van

alles in staat bent. Toen hij de zestig al ruimschoots was gepasseerd, volgde hij nog een opleiding voor verkiezingswaarnemer in het buitenland en reisde daarvoor af naar Kazachstan. Hij specialiseerde zich vijf jaar geleden nog in faillissementen, na jarenlang strafrecht te hebben gedaan. Maar hoe energiek en scherpzinnig hij ook is: zeventig is zeventig.

‘Geen Don Quichot’

Korthals Altès kon zich er niet bij neerleggen. In 2017 ondernam hij actie. “Ik schreef het ministerie via mijn advocaat een brief met het verzoek de wet aan te passen. Er is vervolgens een onderzoek ingesteld naar de leeftijdsgrens. Op basis daarvan was de minister niet van plan de wet te wijzigen.” Korthals Altès besloot er geen zaak van te maken. “Ik wilde niet als een Don Quichot tegen de molens vechten. Tótdat ik een nieuwe mogelijkheid met een sterk argument zag. Ik wilde het gedwongen pensioen van de rechter-plaatsvervanger aanvechten. De leeftijdsgrens is ingesteld, omdat rechters in principe voor het leven worden

genoemd. Daarmee voorkom je dat rechters, die door ouderdom niet meer goed functioneren, blijven zitten. Bij een rechter-plaatsvervanger ligt dat anders. Die wordt opgeroepen. Gaat het niet meer, dan wordt hij niet meer gebeld en houdt het vanzelf op. Het is een veilige oplossing.”

‘Het gaat mij om het principe’

Met dit juridische argument Korthals Altès vocht zijn verplichte pensioen aan. “Mijn bezwaar is afgewezen. Daartegen heb ik beroep aangetekend. Het is voor mij een principekwestie. Ik doe het ook voor mijn collega’s. Niet voor niets hebben veertig oud-rechters zich aangemeld om de achterstallige zaken op te pakken. Ook zij willen niet stoppen.” Korthals Altès is blij dat hij nu in ieder geval tijdelijk weer aan de slag kan als rechter. “Ik hou van dit vak, vanwege het maatschappelijk belang en de betrokkenheid bij de samenleving. Je hebt met veel verschillende mensen te maken. Het is mooi om een zaak op een goede manier op te lossen, beslissingen te nemen en mensen zo mogelijk op weg te helpen.” In de tussentijd blijft Korthals Altès uitzien naar een structurele oplossing. “Ik hoop dat er een inhoudelijke discussie ontstaat over de leeftijdsgrens en dat de regeling wordt afgeschaft. De noodwet stopt op 15 juli 2023 en ik wil ook daarna mijn werk blijven doen. Mijn strijd blijft dus in stand.” ■